

Presă și informare

Curtea de Justiție a Uniunii Europene
COMUNICAT DE PRESĂ nr. 35/20
Luxemburg, 26 martie 2020

Hotărârea în cauzele conexe C-558/18 și C-563/18
Miasto Łowicz și Prokurator Generalny

Curtea declară inadmisibile două cereri de decizie preliminară privind măsurile adoptate în anul 2017 în Polonia de instituire a unui regim de procedură disciplinară în privința judecătorilor

Faptul că un judecător național a adresat o întrebare preliminară declarată inadmisibilă nu poate să conducă însă la proceduri disciplinare împotriva sa

În Hotărârea **Miasto Łowicz și Prokurator Generalny** (cauzele conexe C-558/18 și C-563/18), pronunțată la 26 martie 2020, Marea Cameră a Curții a declarat inadmisibile cererile de decizie preliminară introduse de Tribunalul Regional din Łódź (Polonia) și de Tribunalul Regional din Varșovia (Polonia). Prin intermediul acestor două cereri, **instanțele de trimitere au solicitat în esență Curții să se pronunțe cu privire la aspectul conformității noii reglementări poloneze referitoare la regimul disciplinar al judecătorilor cu dreptul justițiabililor la o protecție jurisdicțională efectivă**, garantat la articolul 19 alineatul (1) al doilea paragraf TUE.

Prima cauză (C-558/18) privește un litigiu între orașul Łowicz, din Polonia, și Trezoreria Publică, în legătură cu o cerere având ca obiect plata unor fonduri publice. Instanța de trimitere a precizat că este probabil ca hotărârea pe care este chemată să o pronunțe în speță să fie defavorabilă Trezoreriei Publice. În ceea ce privește a doua cauză (C-563/18), aceasta are ca obiect o procedură penală inițiată împotriva a trei persoane pentru infracțiuni săvârșite în anii 2002 și 2003, instanța de trimitere trebuind să aibă în vedere acordarea unei reduceri extraordinare a pedepsei întrucât acestea au colaborat cu autoritățile penale, recunoscând faptele imputate. Cele două cereri de decizie preliminară menționează temeri că pot fi inițiate proceduri disciplinare împotriva judecătorului unic însărcinat cu fiecare cauză, ca urmare a unor asemenea decizii. Instanțele de trimitere evocă recente reforme legislative care au avut loc în Polonia, ce ar conduce la punerea în discuție a obiectivității și a imparțialității procedurilor disciplinare în privința judecătorilor și ar afecta independența instanțelor poloneze. Subliniind în special puterea de influență considerabilă cu care ar fi investit acum ministrul justiției în procedurile disciplinare în privința judecătorilor de la instanțele de drept comun, instanțele de trimitere insistă cu privire la inexistența unor garanții adecvate care să însoțească această putere. **Pentru instanțele de trimitere, procedurile disciplinare astfel concepute ar conferi puterilor legislativă și executivă un mijloc de a înlătura judecătoriale ale căror hotărâri le sunt inoportune, influențând astfel hotărârile judecătorești pe care aceștia trebuie să le pronunțe.**

După ce a confirmat competența sa de a interpreta articolul 19 alineatul (1) al doilea paragraf TUE, Curtea s-a pronunțat cu privire la admisibilitatea celor două cereri de decizie preliminară menționate. În această privință, Curtea a amintit mai întâi că, potrivit articolului 267 TFUE, decizia preliminară solicitată trebuie să fie „necesară” pentru a permite instanței de trimitere să „pronunțe o hotărâre”. Curtea a precizat de asemenea că, potrivit acestei dispoziții, astfel cum a fost interpretată de jurisprudența Curții, procedura preliminară presupune printre altele ca o cauză să fie efectiv pendinte în fața instanțelor naționale, acestea fiind chemate să ia în considerare în cadrul său hotărârea pronunțată cu titlu preliminar. Subliniind particularitatea misiunii sale în cadrul trimerilor preliminare, și anume de a asista instanța de trimitere în soluționarea litigiului concret pendinte în fața acesteia, Curtea a precizat ulterior că trebuie să existe o legătură între litigiul menționat și dispozițiile de drept al Uniunii a căror interpretare este solicitată. Legătura respectivă trebuie să fie astfel încât această interpretare să răspundă unei nevoi obiective pentru hotărârea pe care instanța de trimitere trebuie să o pronunțe.

În speță, **Curtea a constatat**, în primul rând, **că litigiile principale nu prezintă nicio legătură cu dreptul Uniunii** și în special cu articolul 19 alineatul (1) al doilea paragraf TUE la care se referă întrebările preliminare. Curtea a statuat, prin urmare, că instanțele de trimitere nu sunt chemate să aplice acest drept pentru a soluționa pe fond litigiile respective. Amintind, în al doilea rând, că a declarat deja admisibile întrebări referitoare la interpretarea unor dispoziții procedurale din dreptul Uniunii pe care instanța de trimitere în cauză era obligată să le aplice pentru a pronunța o hotărâre¹, Curtea a arătat că nu acesta este obiectul întrebărilor adresate în cele două spețe. În al treilea rând, Curtea a precizat că un răspuns la aceste întrebări nu pare a fi de natură să poată furniza instanțelor de trimitere o interpretare a dreptului Uniunii care să le permită să soluționeze chestiuni procedurale de drept național înainte de a se putea pronunța, dacă este cazul, pe fondul litigiilor principale². În consecință, **Curtea a statuat că din deciziile de trimitere nu reiese că ar exista, între dispoziția de drept al Uniunii vizată de întrebările preliminare și litigiile principale, o legătură care să facă interpretarea solicitată necesară pentru ca instanțele de trimitere să poată**, în aplicarea concluziilor care decurg dintr-o astfel de interpretare, **să pronunțe hotărârile respective. Prin urmare, Curtea a considerat că întrebările adresate au un caracter general, astfel încât cererile de decizie preliminară trebuie declarate inadmisibile.**

În sfârșit, Curtea a amintit că nu se poate admite ca dispoziții naționale să expună judecătorii naționali unor proceduri disciplinare ca urmare a faptului că au sesizat Curtea cu o trimitere preliminară³. Astfel, o asemenea perspectivă de a face obiectul unor proceduri disciplinare ar fi de natură să aducă atingere exercitării efective, de către judecătorii naționali vizați, a posibilității de a adresa întrebări Curții și a funcțiilor de instanță însărcinată cu aplicarea dreptului Uniunii cu care aceștia sunt investiți de tratate. Curtea a precizat în această privință că faptul de a nu fi expuși unor astfel de proceduri sau de sancțiuni disciplinare acest motiv constituie, în plus, o garanție inerentă a independenței lor.

MENȚIUNE: Trimiterea preliminară permite instanțelor din statele membre ca, în cadrul unui litigiu cu care sunt sesizate, să adreseze Curții întrebări cu privire la interpretarea dreptului Uniunii sau la validitatea unui act al Uniunii. Curtea nu soluționează litigiul național. Este de competența instanței naționale să soluționeze cauza conform deciziei Curții. Această decizie este obligatorie, în egală măsură, pentru celelalte instanțe naționale care sunt sesizate cu o problemă similară.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție

[Textul integral](#) al hotărârii se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: Corina-Gabriela Socoliuc ☎ (+352) 4303 4293

¹ Hotărârea Curții din 17 februarie 2011, Weryński (C-283/09), a se vedea de asemenea CP nr. 7/11.

² Hotărârea Curții din 19 noiembrie 2019, A. K. și alții (Independența Camerei disciplinare a Curții Supreme) (cauzele conexe C-585/18, C-624/18 și C-625/18), a se vedea de asemenea CP nr. 145/19.

³ Ordonanța președintelui Curții din 1 octombrie 2018, Miasto Łowicz și Prokuratura Okręgowa w Płocku (cauzele conexe C-558/18 și C-563/18).